

тийскый царь сряшто Българе-ты, като стѣпили на Старопланинскый полуостровъ и ся-запознали съ неговѣ-ты естественѣ богатства, не имъ ся-штѣло вече да ся врънѣтъ назадъ. Тии, намѣсто да помагать на Византийци-ты, зели да призимать градове, села и дору области. Тѣхнѣй главатарь Сюлейманъ ся-натѣкмилъ въ Галиполъ (1357), и за малко врѣмя призелъ околнѣ-ты градове, та расширочилъ владовишта-та си на сѣверъ покрай Марицѣ, и на истокъ камъ Чорлуа.

Между това Българско-то царство ся-раздѣлило на нѣколко малкѣ чѣсти. Пó-голѣма-та чѣсть останѣла подъ власть-тѣ на *Ивана Шишмана*, който сѣдѣлъ въ Тръново. Бѣынъ съ крайнинѣ-ты на Дунава управялъ *Георгий Страшимиръ*. Въ Прѣславѣ заповѣдалъ *Иванъ Асенъ IV*, подъ когото были и българскѣ-ты владовишта въ Тракиѣ. Казвать, че имало и четвъртый самовластенъ управникъ въ Българиѣ, *Добричъ*, отъ когото, мѣснать, да ся-е нарѣкла сегашна Доброджа.

Наший Спаситель не казалъ, че едно царство, което ся-раздѣли по себе, ште запустѣе, и единъ градъ или домъ, който ся-раздѣли по себе неште да ся-удръжи. Българско-то царство штомъ ся-раздѣлило зело да ся-растурѣа и дало бѣлѣгъ, че нѣма да го бѣде. Па не стигало то, нѣ и раздѣлени-ти владалци зели да ся-ѣдѣтъ единъ другъ и да си не помагать. Освѣнъ това Българе-ти оште отъ вѣкове ся-были покварили въ народнѣй си бытъ и въ народнѣ-ты си нарядбѣ, заштото усвоивали отъ другѣ-ты народѣ, каквото напр. отъ Гръци-ты, такѣвы работы, които были противны на народнѣй духъ. Чуждѣ-ты нарядбѣ давили на-